VIII. évf. 4. szám 1996 július – augusztus

MARANA THA

Jöjj el Uram! Jel 22,20

A Katolikus Karizmatikus Megújulás lapja

Marie Dolores:
Imádni Lélekben és Igazságban

Katona István:
AZ EGYSÉG AJÁNDÉKA

Kunszabó Zoltán:
A hatékony evangelizáció kulcsa

„Aki örömét leli Isten törvényében,
s parancsairól elmélkedik nappal és éjjel,
olyan mint a vízpartjára ültetett fa,
amely kellő időben gyümölcsöt terem."

1. Zsoltár 1, 2-3

A TEREMTÉS INDÍTÉKA AZ ISTENI SZERETET

AZ EGYHÁZ TANÍTÁSÁBÓL

A szabad akarat nem önkényt, nem vak választást jelent. Szellemi szabad elhatározásaink és tetteink indítékok, azaz szabadon választott **motívumok** alapján szoktak végbemenni. Joggal feltételezzük ugyanezt Isten szabad tetteiről is, jogos tehát a kérdésfeltevés: **milyen indítékok vezethették Istent a teremtésben? Miben kereshető a teremtés motívuma?**

Szent János ezt írja: *„Isten a szeretet"* (1Jn 4,8). Ez a kijelentés azért figyelemre méltó, mert – mint az Isten egyszerűségéről szóló fejezet tanítja – ilyen állítások is jogosak: „Isten az igazságosság", „Isten a bölcsesség" stb. Hiszen minden tulajdonsága azonos a lényegével. Miért nem tesz ilyen kijelentéseket a Biblia? Nyilván, mert azt akarja, hogy a szeretetben lássuk a világ felé mutatkozó leglényegesebb tulajdonságát. Valóban, az üdvtörténet nem egyéb, mint Isten gondoskodó, irgalmazó és boldogító szeretetének tanúsága.

Ennek alapján önként adódik a tétel, hogy **a teremtés indítékainak az isteni szeretetet kell tekintenünk**, feltéve, hogy a szeretet szót helyesen értelmezzük.

Fenomenológiai elemzés alapján ugyanis kétféle szeretetről beszélhetünk. Egyik fajta az, amely azért irányul a szeretett lény felé, hogy a vele való kapcsolat révén gazdagítsa és teljes kibontakozásra segítse önmagát vagy mindkettőjüket. A Biblia általában erósz-nak szokta nevezni a szeretetnek ezt a fajtáját.

Ilyenről Istenben nem lehet szó, hiszen – mint láttuk – tökéletessége miatt nem kaphat, nem gazdagodhat kívülről. Annál inkább beszélhetünk a szeretet második fajtájáról, a Bibliában gyakran agapé-nak nevezett ajándékozó, másokat boldogító szeretetről, az önmegsokszorozás egyik formájáról. A Szentírás egyes kijelentései alapján megalapozottnak látszik az a mai hittudósok által általánosan képviselt vélemény, amely Istennek ezt a fajta szeretetét mondja a szabad akaratú teremtés motívumának. Ilyen bibliai kijelentések: *„Mert szeretsz mindent, ami van, és mit sem utálsz abból, amit alkottál"* (Bölcs 11,24). *„Az Úr mindent a maga céljára teremtett"* (Péld 16,4). *„Minden belőle, általa és érte van"* (Róm 11,36).

Hogy Isten a világot teljesen szabad elhatározásából teremtette, azt az I. vatikáni zsinat **dogmának** mondja (DS 3025). Azt pedig, hogy a teremtésben egyedül saját jóságának, tökéletességének és boldogságának a teremtményekkel való megosztási szándéka vezette, ugyanez a zsinat nem-dogmatikus formában tanítja. Az utóbbi tétel tehát teológiailag **biztos**.

ISTEN A MAGA SZENTHÁROMSÁGI ÉLETÉT AKARJA KÖZÖLNI TEREMTMÉNYEIVEL

A teremtés motívumának elemzése során arra is rájött a hittudomány, hogy a teremtés Isten belső, szentháromsági életének struktúrája szerint történt, célja pedig, hogy Isten a maga szentháromsági életének boldogságát megossza a rajta kívül létező értelmes teremtményekkel.

A SZENTHÁROMSÁGI ÉLET STRUKTÚRÁJA ÉS A TEREMTÉS

A szentháromságtan tanítja, hogy az Atya öröktől fogva ismeri és szemléli a maga isteni természetét és abban saját tökéletességeinek teremtményi utánozhatóságát, valamint a teremtés szándékát. Az Atyának ezek a teremtői tervei – mint minden egyéb gondolata – a Fiúban nyernek formát, megfogalmazást. **Az Atya a Fiúban „mondja ki" magát és mindazt, amit akar** (Jn 1,3).

A Fiú a kép, a tervrajz, minden teremtendő lény szellemi képének foglalata. Az Atya teremtői szózata a Fiún keresztül hangzik öröktől fogva.

Dr. Elő́d István: Katolikus dogmatika, 15. §

IMÁDNI LÉLEKBEN ÉS IGAZSÁGBAN

ELMÉLKEDÉS

Az Oltáriszentség előtt imádkozni nem azt jelenti, hogy különleges áhítatnak adjuk át magunkat, hanem azt, hogy **belépünk az imádás, vagyis az Istennel való találkozás szellemi világába.**

„Eljön az idő és már itt is van, amikor az igazi imádók Lélekben és Igazságban imádják az Atyát, mivel ilyen imádókat keres az Atya" (János 4,23).

Az Atya keres – s ez a misztérium kezdete. Szíve mélyén mindenki elmondhatja, hogy: **az Atya engem keres.** Az ember keresése az isteni szív mélységes vágyából fakad. Az Isten mindig figyelmeztet minket, csakhogy magához vonzzon és szívünkhöz szóljon.

Úgy tűnik, hogy az ember, főleg a huszadik század embere, szintén egy kereső, egy kiéhezett lény, aki kielégítetlen. Szüntelenül nyugtalan a szíve. Sem a pénz, sem a külföldre menekülés nem elégíti ki vágyait, az erotikától pedig megcsömörlik. És ez nem is lehet másképpen, mert magából az emberi szív mélységéből adódóan, az ember egy másik mélységre vágyakozik, s arra szomjazik vég nélkül. S ezt a másik mélységet (a végtelen nagyságot) keressük mi mindnyájan tudatosan vagy öntudatlanul.

Az Atya keres... és az ember is keres.

„Harminc évig kerestem Istent – mondta egy mélylelkű mohamedán, és amikor rátaláltam, rájöttem, hogy Ő az, aki keresett engem."

Igen, **Istent keresni azt jelenti, hogy végül is felfedezzük, hogy Ő az, aki elsőként szeretve minket, elindult a mi keresésünkre.** Az Isten az, aki folyton keres téged. Hagyd hát, hogy megmentsen téged. És az, amit az Atya szeretne, amit Ő keres az az, hogy Lélekben és Igazságban imádjad Őt, és hogy önmaga által átformáljon téged. Az imádás – az Isten és az ember találkozási pontja. Az Atya, aki keres, és az ember, aki szintén keres, az imádásban találkoznak.

Mit is jelent az, hogy imádjuk Isten? És hogyan imádjuk Isten? Hogyan is?

Ezt nekünk Jézus magyarázza meg: Istent **Lélekben és Igazságban kell imádnunk.** Igazságban imádni Istent annyit jelent, hogy Jézusban imádjuk Őt, aki maga az Igazság. Ezt csak a Lélek által tudjuk megtenni. Az Atya nem kér tőlünk bonyolult dolgokat. Nekünk Jézus Krisztusban, a Lélek ereje által kell imádnunk Istent. Óvakodjunk attól, hogy üres formaságoknál maradjunk, amelyek szokásunkká válhatnak. Az imádás az nem banális dolog. Az egy nagyon nagy misztérium, amely minden emberi lényt magával ragad.

Ahhoz, hogy felkészüljünk és belépjünk ebbe a misztériumba, először is mélyreható, az Ő lényéhez vezető útra kell térnünk; el kell hagynunk a perifériát, hogy legbelülre jussunk; fokozatosan meg kell szabadulnunk a sokszínűségtől ahhoz, hogy egy egyszerű, kicsi, vele eggyé vált, csendes emberré váljunk.

Létezik egy filozófiai módszer az imádás misztériumának megközelítésére. Vannak más vallási utak is, a meditációs módszerek alkalmazására. Nem akarom itt tárgyalni ezeket, sem a tévedések lehetősége, sem az elvetésük szempontjából. Én azt szeretném tanúsítani, amit nővéreimmel együtt megismertem. A mi módszerünk pedig az, ami a legkisebbeké, ami az Ország gyermekeié.

A mi Istenünk a nyugalom és a béke Istene. Ő nem erőszakos, nem gyötri lelkünket azzal, hogy felé közeledjünk. Az Ország kicsinyeinek megmutatta az utat, és ez az út Jézus Krisztus.

Jézus tökéletes imádója az Atyának. Ő az egyetlen imádó. S nekünk hagynunk kell, hogy Jézus szeretetének mélysége magával ragadjon. A szeretet működését nekünk nem létrehoznunk kell, hanem abba bele kell kapcsolódnunk. Nem arról van szó, hogy az imádásban bármit is teszünk, hanem arról, hogy hagyjuk Istent, hogy minket teljesen magával ragadjon.

És Jézus elkészítette számunkra az utat. A Jézus szeretete által megtett út, amely egészen az Atya imádásáig megy el – ez jut kifejezésre az Apostoli Hitvallásban. Én úgy gondolom, Jézus kezdetben az Atya kebelén volt, az Atya felé fordulva. A mi üdvösségünkért emberré vált. Megtestesült Szűz Mária által, hozzánk hasonlóvá vált mindenben, a bűnt kivéve. Úgy élt, mint mi, és a kereszten kiadta a Lelkét. Feltámadt a halottak közül, és az Atya jobbján ül. De velünk akart maradni az idők végezetéig: létrehozta Oltáriszentségét.

Istennek ez egy csodálatos misztériuma velünk kapcsolatban, hogy az Oltáriszentség által Istennek adhatunk minden tiszteletet, dicsőséget a tökéletes imádásban. Ez az a pont, amikor az **örökkévalóság betör az időbe.** Igen, **ez a hitnek a nagy misztériuma.**

Jézusban az egész örökkévalóság az Atya felé fordul. Az Oltáriszentség dicsőségében – velünk egy időben és a mi világunkban élve is, és az Atya jobbján, már megdicsőülten is – Jézus jelenti azt a hidat, amelyen át megyünk az Atyához.

„Az Eukarisztiában benne van az egyház egész kegyelmi gazdagsága: maga Krisztus, a mi húsvéti bárányunk és élő kenyerünk. Teste a Szentlélek által élő és éltető test; életet ad az embernek" (II. Vatikáni Zsinat, A papi szolgálatról 5.).

Az Ó-testamentumban a Templom az isteni jelenlét helye volt.

A Megtestesülés óta az Isten temploma az, ahol az isteni teljesség nyugszik, ez pedig Krisztus teste. Ő Lélekben és Igazságban minden imádást magában foglal. Minden imádás megtisztul benne, és alkalmazkodik a Lélekhez, hogy tökéletessé, valódivá váljon.

Így mindazt, ami az isteni szentség felé halad, és aki abban részesülni szeretne, azt a Nagyon-Nagy Szentség tüze már előre elnyeli.

Szeretetben és igazságban imádás ez, ahol **minden az Istenért ég el.** Ezért nem szabad nekünk szétszóródnunk, hanem Krisztus Testébe kell belefolynunk, Krisztus Testével kell összeforrnunk, és imádásában kell elmerülnünk.

Nekünk semmit sem kell tennünk, csak mindent el kell fogadnunk Tőle – s eggyé kell válnunk Testével, a Lélek által.

Egész lelki életem a Vele való kapcsolatból származik, Belőle, aki az Oltáriszentségben jelen van. Inkább vitális, mintsem intellektuális módon fogott meg engem, s viszonzásképpen én is igyekszem Őt megragadni, a megfoghatatlant.

Ő hívott meg erre engem és nővéreimet. Ő intézett felhívást hozzám akkor, amikor még kislány voltam Írországban:

„Járj a saját utadon, amely messze van szülőföldedtől és hazádtól, apád házától; menj arra a földre, amelyet majd én mutatok meg neked."

És én elindultam, nem nagyon tudva, hová megyek, hová is megyek lélekben. S valóban, én azt sem tudtam, hová szól elhívásom, ahol egész életemet az imádásnak kell szentelnem. Ezt csak fokozatosan tanultam meg idősebb nővéreim nyomdokaiban járva, akik életüket az állandó imádság és Istenimádás szerint szervezték meg, éjjel is és nappal is. A kihelyezett Oltáriszentség előtt tesszük ugyanezt, számos barátunk segítségével, akik szintén imádni jönnek Őt, és akik felfedezik az élő víz örökkévaló forrását, amit oly csodálatosan énekelt meg Keresztes János:

„Igen jól ismerem én azt a forrást, amely feltör és tovafolyik, az éjszaka ellenére is.

Ez az örökkévaló forrás jól el van rejtve, és én mégis megtaláltam hajlékát, megtaláltam őt, az éjszaka ellenére is.

Ez az örökforrás jól megbúvik az élő Kenyérben, azért, hogy nekünk életet adjon, az éjszaka ellenére is.

És égbekiáltóan jelen van Ő minden teremtmény előtt, ki iszik e vízből, bár homályosan, mivel éjszaka van.

Ez az élő forrás, amelyre én oly nagyon vágyakozom, Őt látom én ebben az élet – Kenyérben, az éjszaka ellenére is."

Jézus így formál imádókat. Így, átadva magunkat Jézus működésének, válunk imádóivá. Vagyis úgy, mint az a titokzatos mohamedán, akit az imént említettem, én is számos évet töltöttem el kereső aggodalmasságban: oly sok sötét éjszakán át virrasztottam, csakhogy rájöjjek végre arra, hogy egyedül Jézus lábához kell borulnom, hogy Őt hallgassam és, hogy Ő elfogadjon engem, épp úgy, ahogy Mária-Magdolna tette ezt, vagy ahogy Ruth cselekedett így védelmezőjénél.

„Ő csendben odalopódzott, lábainál talált magának egy helyet, és leheveredett" (Ruth 3,7).

„Teste mellettem van: hozzásimulok és Ő átölel engem. Én nem tudtam volna szeretni az Urat, ha nem Ő maga szeretett volna elsőként. Ki képes felfogni a szeretetet, ha nem az, aki szeret? Átölelem a kedvest, és lelkem szereti Őt. Ahol nyugalma van, én is ott vagyok. Nem leszek többé már idegen, mivel az Úrnál nincs gyűlölet. Hozzá vagyok kötve, mivel a Szerető megtalálta azt, akit szeret. Mivel én is szeretem a Fiút, én is fiúvá válok. Igen, aki azzal forr össze, aki nem hal meg, maga is halhatatlan lesz. Az, aki az Életben leli kedvét, maga is élővé válik. Ilyen az Úrnak Lelke, minden hazugság nélkül."

Az imádás feltételezi azt, hogy Istenre tekintünk. Az, aki imád, az szemével és tekintetével a Másikat keresi. E tekintetből az látszik, hogy ő a legjobbat akarja adni magából és azt is várja el a Másiktól.

Már a zsoltárok mondatai is mennyire reményteljesek a Másik arcának szemtől-szemben való szemlélését és látását illetően! **„Ó Istenem, Te vagy az én Istenem, akit kora reggel óta óhajtok, lelkem Rád szomjazik"**; és az is, hogy: **„Lelkem az élő Istent szomjazza, mikor fogom én Őt színről-színre meglátni"**; és aztán: **„Keresem**

azt, akit szívem szeret"; és az is, hogy: **„A szikla hasadékánál mutasd meg nekem arcodat és hallasd hangodat"**; vagy méginkább az, hogy: **„Rólad mondja szívem: keresd orcáját... A Te arcodat keresem Uram, ne rejtsd el azt előlem"**.

Mi olyannak szeretnénk látni az Urat, amilyen valójában.

„Ma még ugyan homályosan látunk, mint egy tükörben, de egy napon majd színről-színre" (1Korintusiaknak 13,12) – mivel „még nem nyilvánvaló, hogy mivé válunk. Azt viszont tudjuk, hogy ha eljön, hozzá hasonlóvá leszünk mi is, mert látni fogjuk, amint van." (1János 3,2)

Mi vágyakozunk e nap után, de minden vágyakozásunk közepette kénytelenek vagyunk megőrizni eszkatologikus türelmünket.

Emlékezzünk csak arra, hogy **„az egész világ vajúdó állapotban van, és nemcsak az, de mi magunk is, akik birtokoljuk a Lélek zsengéit, és várjuk testünk megváltását"** (Rómaiaknak 8,22-23).

„Halld meg Uram hozzád kiáltó szavam! A Te arcodat keresem." (Zsoltárok 26,7-8)

Az imádás feltételezi, hogy hagyjuk, hogy az Isten is nézzen bennünket, hogy kifürkéssze bensőnket az, aki ismer minket, hogy belénk lásson az, akit az Ó-testamentum „látó Élőnek nevez". Hogy kibírjuk Isten nézését, szüntelenül irgalmára kell emlékeznünk, mert „ki állhat meg Előtte?" **Istennek ez a felénk irányuló tekintete a szemlélődés lényeges része.**

Ezt a kapcsolatot az Úrral mi nem tudnánk elviselni, egy órán át sem tudnánk Őt imádni, ha azt gondolnánk, hogy ez a Mindenható Isten egy zsarnok.

Hogy jelenlétében meg tudjunk állni és szentek maradhassunk Előtte, tudnunk kell, hogy Ő maga a szeretet. Hogy egyszóval fejezzük ki, imádni annyit jelent, hogy szeretünk.

„Az imádás szeretetet jelent." Ezt a belső hangot követte alapítónőnk, Marie-Thérése apáca. „Az imádás, az szeretetmegnyilvánulás; maga a szív imád, mert ő az, aki szeret. A szeretet nem az értelemben, nem a testben, sem pedig a képzeletben rejlik, hanem egyedül a szívben lakozik. Azért adatott nekünk a szív, hogy tökéletes kapcsolatot teremtsünk Istennel, egyedül csak ő tud behatolni az isteni szív legmélyéig, ő az, aki képes tetszeni Istennek és végül csupán ő képes arra, hogy szeresse Őt."

Az imádás az magát a szeretetet, örömet jelenti afölött, hogy a másik létezik. Az imádás azt jelenti: **Te Isten vagy, én pedig ember. Te vagy az, aki létezik, én csak általad létezem. Te, az Élet teljessége vagy. Számomra pedig ellenkezőleg, életem értelme Tőled származik, a Te fényedből élek, létem dimenzióit benned érzem. Egyedül Te vagy nagy, Uram, Te vagy erős, Te vagy jó. Egyedül Te vagy az Isten.**

Az imádás az egy mozdulat, a Fiúé, aki rajtunk keresztül és velünk együtt halad az Atya felé a Lélek erejében. Ilyen az elragadtatás, önmagunknak a Másik felé fordulása.

„Uram, teérted teremtettél bennünket, és szívünk oly nyughatatlan, hogy csak benned találmenedéket" (Szt. Ágoston).

Materialista, túlhajszolt, öntelt, önmagának élő világunkban van-e nagyobb tanúságtétel, mint a Szent Egyház szívén, csendben és egyszerűségben nyugvó Krisztus Testének Imádása?

Marie-Dolores nővér

(A fenti cikket a Tychique folyóirat engedélyével közöltük.)

IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ DEBRECENBEN

Kedves Testvérek! Várunk benneteket a debreceni Szent István templomban megrendezésre kerülő észak-magyarországi regionális katolikus karizmatikus találkozóra. A találkozó augusztus 17-én (szombaton) kezdődik szentmisével és augusztus 20-án (kedden) 12 órakor fejeződik be. (Ekkor tartjuk templomunk búcsúját is.) Alapigénk: «Mindnyájukat eltöltötte a Szentlélek, és bátran hirdették Isten igéjét« (ApCsel 4,31). A szállás tornateremben illetve sátrakban lesz, ezért kérjük, hogy hozzatok hálózsákot és (ha tudtok) sátrat. Étkezésről mindenki maga gondoskodjék. Akik egészségügyi okok miatt nem tudják vállalni a tábori körülményeket, azoknak (ha levélben jelzik) biztosítunk szállást a plébánián vagy családoknál. Jöjjetek és imádkozzunk együtt Magyarország újra-evangelizálásáért! Címünk: Szent István plébánia, 4034 Debrecen, Faraktár út 78.

HIT ÁLTAL TISZTÍTVA...

TANÚSÁGTÉTEL

Tizenhét éve házasodtunk össze.

1979-ben szó sem esett köztünk egyházi esküvőről. Őt nem nevelték hitre, én pedig akkor már nyolc éve, hogy elfordultam Istentől.

Most, hogy visszatértem az Atyai Házba, feleségem értetlenül, majd ellenségesen állt a fejlemények előtt. Én teljes erőmből, teljes lelkemből és teljes szívemből Isten felé fordultam és ezt ő – még ha a külsőséges megnyilvánulásokat a minimumra is igyekeztem korlátozni – ösztönösen érezte, és ez zavarta őt.

Megérezte, hogy más került az első helyre és a leghétköznapibb kifejezéssel tudom csak jellemezni, egyszerűen féltékeny volt. Hiába mondtam, hogy sokkal jobban szeretem őt, mint azelőtt, hogy nem hagynám el sohasem, pedig azelőtt többször megfordult a fejemben. Nem tudtam meggyőzni, hogy ő csak nyerhet azzal, ha én Istent szeretem.

Levettem a Jézus szíve medált a nyakamból, mert annak viselése nem tartozik a közvetlen lényeghez. Amikor eldugta a könyveimet és megtaláltam azokat, a munkahelyemre vittem be, hogy ne botránkoztassam meg őt. A katolikus videokölcsönzőből kölcsönzött filmeket éjszaka néztem meg, majd miután egyszer „lebuktam", többet nem vittem haza. Rózsafüzért már nem is vettem újat, hanem fejből mondtam magamban.

Kínosan ügyeltem arra, nehogy a Szeretet Istene nevében szeretetlenséget tegyek.

Azután egy hívő asszony azt tanácsolta, hogy próbáljak többet segíteni otthon. Ezt kábán, fásultan tűrte.

Sajnálom őt. Három gyermekünk ellátása nagy gond. A kislányunk súlyos vesebeteg, ha valaki, hát akkor ő, az édesanya, keresztre van feszítve.

Mennyi könnyebbséget, energiát jelentene, ha ő is megtérne. Valahogy azt kellene megértetni vele, hogy jó is van az én pálfordulásomban.

A tisztaságra mindig kényes volt és nagyon zavarta, ha a fürdőszobában a mosdó és csempe közötti tömítő anyagon gusztustalan, eltávolíthatatlan, fekete gombaréteg képződött. Egyszer csak megpillantottam az előszoba szekrényben egy Ajax Fürdőmester nevű vízkő eltávolító készítményt.

Kapóra jött a lehetőség egy jócselekedetre.

Kézmosásra indulva, a fürdőszobába magammal vittem a Fürdőmestert és a tömítő masszára spricceltem a kék habot, majd pár másodperc múlva elkezdtem dörzsölni. Sajnos nem jártam szemmel látható eredménnyel.

Feleségem bekukkantott a fürdőszobába – kíváncsiak a nők, meg talán meg is üthette a fülét a szokatlan zaj – és beszólt: *„Már próbáltam, azzal nem tudod eltávolítani."*

Na nem úgy van az, gondoltam én, akinek mindig kihívást jelentettek a megoldhatatlan, vagy nehezen megoldható ügyek.

Magamra zártam a fürdőszoba ajtót és megpróbáltam még egyszer, **reménykedve**, hátha halványul a fekete koszréteg, de semmi sem változott.

Sohasem adtam fel könnyen, és megint nekiestem a spriccelőnek meg a dörzsi szivacsnak. És – jól látok? – mintha egy nagyon kis árnyalattal halványabb lenne a koszréteg.

Alig látható, talán csak képzelődöm, de valahogy a reményem már **bizalommá, bizakodássá** erősödött és energikusabban kezdtem súrolni a fekete csíkot.

Eldöntöttem magamban, hogy háromszor próbálom meg úgy, hogy közben nem nézek oda, nem vizsgálom az eredményt, hogy látható-e számomra a különbség, mert tapasztalatból tudtam, hogy ha az ember minduntalan vizsgálgatja „művét" vagy várja az eredményt, nem érzékeli annyira a változást, az alakulást és ez visszavetheti kedvében, lendületében.

És valóban, most már bizonyossággal éreztem, hogy halványabb lett a koszcsík. Nem sokkal, még ez is alig volt érzékelhető, de már valami fény derengett az alagút végén.

Ettől a pillanattól kezdve addigi félig csipás reggeli szorgoskodásom, lázas igyekezetté alakult át.

Gőzerővel nyomtam kezem a szivacsra, ujjaim nem kímélve, a szünetekben villámsebesen spricceltem a Fürdőmester egyre fogyó tartalmát a csíkra, mert – és az kristályosodott ki bennem –, **azt hittem**, hogy teljesen hófehérre meg fogom tudni tisztítani a tömítő csíkot.

Nem volt rá bizonyítékom, nem lehettem biztos benne, de elhittem, hogy sikerülni fog.

Ahogy sajgó ujjakkal szinte transzban dörzsölgettem a mosdót és azon imádkoztam, nehogy félkész állapotban benézzen Juditom, mint a villám, úgy ütött fejbe, hogy most tulajdonképpen egy szimbolikus dolgot cselekszem és ez méginkább megsokszorozta erőmet.

Az ujjaim szinte megmerevedtek, az egész üveg Fürdőmester elfogyott, a dörzsi szivacs kifeküdt, de a csík

ragyogott, mosolygott hófehéren és én hangos kiáltással hívtam feleségem.

„Jéé, mondta elképedve, de szép lett!"

Szavába vágva az izgalomtól remegő hangon tudósítottam neki, hogy ezt a koszcsíkot a hitem tüntette el, mert önmagában sem a kezem, sem a Fürdőmester, sem a dörzsi szivacs nem lett volna elég hozzá.

Nejem először ki akart sietni a konyhába, de kezét megfogtam és csak akkor engedtem el, amikor simogatni kezdte zokogástól rázkódó fejemet, ahogy a mosdóra borultam.

„Nem egészséges, ha beszívod a tisztítószer szagát" – mondta erőltetett józansággal, hogy ne vegyem észre, mennyire megérintette a jelenet, és kiment a konyhába.

A dolog csak nem hagyta nyugodni, mert mikor borotválkozni kezdtem, visszajött és nekem szegezte a kérdést: *„Na de miben hittél most?" „Miben hittél, amikor a hited segített?" „Magadban hittél, csak magadra számíthattál, nem?"*

Az eredményt sehol sem adják olcsón, miközben beugrott, mit válaszoljak szokásos ellenvetésére.

„Nem ez a hit lényege, szívem" – válaszoltam.

„A lényeg az volt, hogy egy olyan dologban reméltem, bíztam, hittem, amiről semmi bizonyságom nem volt, hogy igaz, vagy hogy még csak valószínű is lenne. Amikor beszóltál, hogy nem lehet ezzel letisztítani, pont az ellenkezőjét állítottad nekem. Én ennek ellenére reméltem, bíztam és hittem. És nem karba tett kézzel vártam a csodát, nem is imádkoztam, hogy jaj Istenem, segíts, hogy letisztuljon a koszcsík, nem így működött a hit, hanem úgy, hogy a hit hatalmas energiákat mozgósított bennem. Tehát nem a vakhitem távolította el a koszt, hanem a hit szabadított fel olyan energiákat, amelyek nélkül sohasem lett volna tiszta a tömítő csík. Önmagában a Fürdőmester hit nélkül élettelen anyag maradt volna csupán, de a Hitben hatni tudott... még a Fürdőmester is."

Tibor

AZ EGYSÉG AJÁNDÉKA

TANÍTÁS

„Kérünk Urunk, add meg kegyesen Egyházadnak az egység és béke ajándékát" (Úrnapi szentmise felajánlási könyörgése)

„Amint Te, Atyám, bennem vagy és én tebenned, úgy legyenek egyek ők is mibennünk..." (Jn 17,21)

Jézus imája az apostolokkal való utolsó találkozásán hangzott el. Amit az imában megfogalmazott, állandóan megélt valóság volt Jézus számára. Állandóan benne élt az Atyával való egységben és ebben cselekedett a Szentlélek által. Ez az egység erőt hordozó volt. Minden területre kisugárzott, de emeljünk ki hármat, amely a legfontosabb az egyén és a közösség életében.

Egység az imában, a szeretetben és a szolgálatban. Ez a három olyan formát alkot, amelyben állandóan megvalósul – létrejön – az egység. Mert hiszen tapasztalnunk kell, hogy az egység dinamikus valóság. Csak úgy teremthető meg, ha az ember újra és újra korlátozza szétszóródásra hajló – önző – akaratát és beleviszi az egység formájába.

Jézus három szinten tökéletes egységet valósított meg, egészen földi élete utolsó pillanatáig, a keresztthalálig.

1. Egység az imában

Jézus imája átfogta egész személyiségét. Amikor az Atyához szólt, szavaiban benne lüktetett életének minden mozzanata. Örömeit és sikertelenségeit, győzelmeit és kudarcait mind megtaláljuk imájában. Amikor a hetvenkét tanítvány visszatért a győzelmes missziós útról, ezt olvashatjuk az Evangéliumban: *„Jézus felujjongott a Szentlélekben és így szólt: Áldalak Atyám..."* (Lk 10,21).

Amikor a Getszemáni kertben ránehezedett az ember (és emberiség) hűtlensége és a következő órák szenvedésteli borzalma, Atyjához kiáltott: *„Atyám, ha lehetséges, múljék el ez a pohár, de ne az én akaratom teljesedjen, hanem a tiéd..."* (Lk 22,42). Ez lenne a jó számodra is, ha egész életedet belevinnéd az Úrral való kapcsolatba.

Megízlelnéd az egység örömét: Te és az Úr egymásra találnátok. Nem lenne külön „én örömöm", vagy „én bajom"... hanem a „mi örömünk" és a „mi bajunk". Mekkora különbséget jelent ez! Az ember az áteredő bűn miatt bizalmatlan az Úrral szemben. Ezért mindig csak egy részterületet akar megnyitni előtte. A többit fenntartja magának, gondolva, hogy biztos, ami biztos. Ez a jellemző az imaéletre is. Ha sikerült egy vizsgád, munkád, utazásod... „Uram, hálát adok Neked" – mondod, de mi van azzal, ami nem sikerült, mi van azzal, ami miatt megveted magad, mi van azzal, amit kimondani se akarsz magad előtt, amit rejtegetni szeretnél. Pedig ha tudnád, Jézus pont azt várja, hogy segíthessen, hogy bátorítson, hogy pont ott, ahol annyiszor kudarcot vallottál, győzelmet adjon... de ehhez bizalommal meg kell nyílnod előtte és bevallanod: „Uram, szükségem van Rád... Nálad nélkül nem megy, kérlek segíts rajtam."

Mivel Jézus mindig, mindent az Atya elé tárt, az Atya ezért tudott az egység forrása lenni az apostolok és minden benne élő keresztény számára is. Az apostolok látták Jézus imájában az egység erejét, ezért kérték Őt: taníts meg minket imádkozni... sejtették, hogy Ő nem úgy imádkozik, ahogy a farizeusok. Vagyis nem szöveget mond csupán, hanem a szavakon keresztül át is adja magát a szerető Atyának. Ezután tanította meg nekik a Miatyánkot.

Figyeld meg, hogy a Miatyánkban benne van az egység lényege. Egy olyan értékrendet állít elénk, amelyben az első hely az Atya nevének megszentelése és országának eljövetele. Ugyanakkor nem feledkezik meg a mindennapi kenyérről és a megbocsátás fontosságáról se. Az apostolok számára ez az értékrend lett az egység forrása. Ez számunkra is példa.

Mert amikor fölfakadnak a haragvó indulatok, vagy hajszol egy megnevezhetetlen erő a nagyobb jólét után, akkor választ előtt áll az ember: Isten országa legyen-e az első, vagy ez a földi ország. Ha ilyenkor az Isten országa mellett tud dönteni, akkor megtalálja az egységet az Úrral és a felebaráttal is. Ha nem, akkor elkezdődnek a szakadások és elesések, majd újrakezdések. Megkezdődik egy fájdalmas folyamat, melynek a végén az ember egyedül marad, kifáradva és kiüresedve. A helyes választás nem csak az ember erőfeszítése által jön létre, hanem egyben a Szentlélek kiáradása által is. A Lélek láttat meg tennivalókat, adja a fényt, adja az erőt, adja az akarat lendületét.

2. Jézus egységet teremtő életének második alapja a szeretet volt

„Szeressétek egymást, mint ahogy én szeretlek titeket" (Jn 15,12). Milyen hatalmas szavak ezek! Mi, gyenge emberek úgy szeressünk, mint Isten. Lehetséges ez?

A mai világ a szeretetet nőies erénynek tekinti. Szemléletében a férfi legyen harcos, kemény, határozott, ha meg akar felelni az elvárásoknak. Ha felbontjuk a szeretet erényét alkotó részeire, akkor látjuk, hogy mennyire nélkülözhetetlen ez az emberi személy számára, nemcsak a nőnek, hanem a férfinak is, ha egyáltalán meg akarja valósítani emberi mivoltát, és nem akar visszasüllyedni az állati szintre.

Pál apostol azt írja: *„A szeretet nem keresi a magáét... együtt örül az igazsággal... mindent remél"* (1Kor 13,5).

Erich Fromm világhírű pszichiáter azt írja a szeretetről, hogy az odafigyel a másikra, alkot, gondoskodik, tiszteli a másikat... (E. F.: A szeretet művészete).

Isten – mivel szeret – megteremtette a világot és gondoskodik minden parányi, vagy akár a leghatalmasabb élőlényről is. A zsoltáros dicsőíti az Urat, mert még a Leviatánt is jóllakatja bőkezű szeretetében.

Aki szeret, tiszteli a másikat. Hogy Jézus mennyire tisztelte az emberi szabadságot, elég csak Júdásra gondolni. Három éven át elviselte Júdást, pedig tudta, hogy el fogja árulni. Még az utolsó vacsorán is adott lehetőséget arra, hogy Júdás döntsön a jó mellett és bűnbánó szívvel elé boruljon. De Júdás fölkelt és elárulta Urát. Péter megtagadta Jézust Pilátus udvarában. De amikor a Tibériás tónál megkérdezte tőle Jézus, hogy szeretsz-e engem, akkor bűnbánó szívvel vallotta, igen, szeretlek téged. Ezután bízta meg Jézus egyházának vezetésével. A követés lényegét is a személyes döntés tisztelete alapján fogalmazta meg: *„Ha valaki utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel keresztjét mindennap..."* (Lk 9,23). Hogy az odafigyelés mit jelent nála, ahhoz elég csak a fügefán megbújó Zakeus történetét elolvasni... A tömeg zajongásában elvesző Bartimeus segélykiáltására (Mk 19,46) is felfigyelt...

Igen, Jézus észrevette az utána vágyódó szív legkisebb rezdülését is. Nem a nagyokra figyelt, hanem a kicsikre.

Ez a magatartás beleivódott az apostolok viselkedésébe is. Ezért tudtak jól evangelizálni, mert mélyen szerettek, így fel tudtak figyelni akár egy rabszolga vagy egy börtönőr (ApCsel 16,31), vagy egy bíborárus asszony (ApCsel 16,14), vagy egy fiatalember (ApCsel 16,1 – Timóteus) igazságkeresésére és Isten utáni vágyódására is. Így lettek ezek az emberek az első imacsoport vezetői.

A Szentlélek érzékennyé akar tenni téged, hogy odafigyelj a környezetedben élő emberekre. Erőt ad ahhoz is, hogy ellen tudj mondani akaratod erőszakos érvényesítésének, manipulációnak, önzésnek, mások lekicsinylésének, elutasításának.

Ezért állandóan kérni kell közösségeinkben ezt az egymást tisztelő, egymásra figyelő magatartást a Szentlélektől, ha növekedni akarunk a Szeretetben. Mert a szeretet növekedése nélkül nem tud fejlődni a megújulás.

Ha nincs szeretet, *„zengő érc és pengő cimbalom"* lesz az angyalok nyelvéből is, sőt *„még a hegyeket mozgató"* csodatévő erő se használ semmit (1Kor 13,1-2).

3. Jézus egység-életének harmadik alapja a szolgálat volt

Ez a szolgálat nem személytelen robotolás, hanem mindig az Atya szolgálata volt. Még a kánai menyegzőn is, bár látta, hogy fogytán van a bor, szólt neki Mária is, de még várt: *„még nem jött el az én órám"* mondta, mert várta az Atya akaratának indítását.

Jézus szolgálata az ember felszabadítása volt. Felszabadítás a rossz uralmától, ugyanakkor a szív újjáteremtése, hogy az ember képessé váljon a Szentlélek befogadására.

Jézus ennek a szolgálatnak rendelte alá minden cselekedetét, karizmatikus működését, igehirdetését. Jézus ebbe a szolgálatba vonta bele apostolait, akiknek már az első alkalommal megmondta: *„Jöjjetek, én emberhalászokká teszlek titeket"* (Mk 1,17). Ezért küldte el a Szentlelket, hogy ez a szolgálat eredményes legyen.

Akkor, amikor Isten megadja a célt, megadja az eszközt is. Vagyis a Szentlélek által végzett szolgálat egységteremtővé válik. Nem volt vita az apostolok között abban, hogy mit kell tenni. Legfeljebb a „hogyant" kellett megbeszélni. A Lélek által mindig tudták, hogy kinek kell engedelmeskedniük és miben.

Voltak szolgálatok, amelyeket teljesen önállóan végeztek (Ananiás elment az egyházüldöző Saulhoz, Jézus parancsára – ApCsel 9,17), voltak szolgálatok, amelyeket Péter elé vittek, hogy beleegyezését kérjék... más esetben közös ima és kézfeltétel kíséretében rendelték Sault és Barnabást a pogányok missziójára (ApCsel 13,3).

Az apostolok és az első keresztények meg tudták különböztetni, hogy mikor mit kell választaniuk. Ezért az egység egy mindennap megtapasztalt valóság lett a számukra, ahogy az Apostolok Cselekedetei írja: *„egy volt a szívük és lelkük"*. Az engedelmesség szorosan összefügg a megkülönböztetés ajándékával. Ha valaki itt téved, akkor nagy rombolást tud véghez vinni, és összezavarja az Úr tervét. A belső készség az engedelmesség felé segít legyőzni a változó hangulat, az önző kényelemszeretet és az egyéni sikervágy kísértéseit.

Az első keresztények Jézus ügyét akarták szolgálni, hogy mindenben az Övé legyen a dicsőség. Akár a legkisebb szolgálatról is volt szó, ezzel a vággyal és meggyőződéssel végezték.

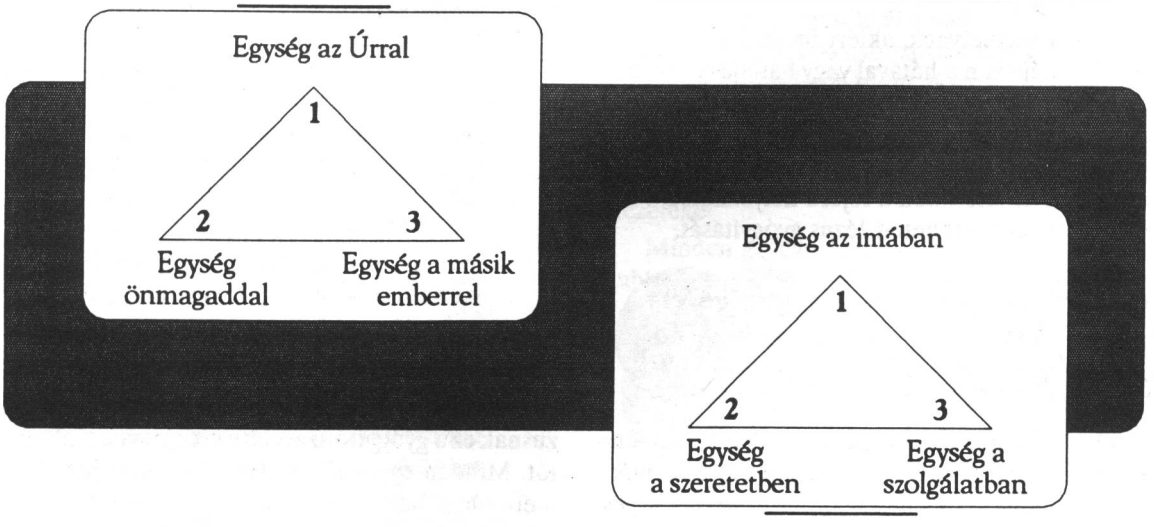
Széthulló világban élünk, mondják, sőt a személyiség is széteső félben van. Sokan nem tudják, melyik út vezet a célhoz, ezért egyszerre akarnak kétfélét, jót is, meg rosszat is.

A Szentlélek egységre hívja közösségeinket. Egység az Úrral, egység egymással, egység minden jóakaratú emberrel. Ez a jövő kulcsa. Ez az Egyház megújulásának is a feltétele.

Ez Jézus vágya: Amint „Te, Atyám, bennem és én tebenned, úgy legyenek egyek ők is mibennünk."

Akarod-e ezt? • Vállalod-e ennek keresztjét? • Imádságod, szereteted, szolgálatod az egység forrását jelentik-e? • Akarod-e legyőzni magadban azt, ami gátolja az egységet?

Katona István

IMÁDKOZZATOK GYÓGYULÁSÉRT!

ELŐADÁS

— FOLYTATÁS —

Sokféle módja van a betegekért mondott imának. Egy nagyon egyszerű utat fogok most megmutatni. Nem az a fontos, hogy milyen szavakat használunk az imádság során, hanem inkább az, hogy Jézus szeretetével a szívünkben tudjunk imádkozni.

Jézus végtelenül szeret. Minél önzetlenebbül szeretünk valakit, annál inkább szeretjük úgy, mint Jézus.

Ha igazán szeretünk valakit, akkor ez a szeretet túllép a szavak határán. Akkor ez több, mint a szavak.

Hogyha egy anya szeret egy gyermeket, akkor szeretetét azzal fejezi ki először, hogy szavakat mond neki. Azt mondja például a gyermekének: „Milyen szép az orrod, fiam..." De egy idő után felfedezi, hogy elfogynak a szavak. Egyszerűen megfogja a bébit és megcsókolja. Hogyha ez a szeretet valóban elég mély, akkor túllép a szavak határán. A szavak már nem tudják kifejezni.

Csöndben fogunk tehát imádkozni. Elkérjük Jézus szeretetét, amely mélyebb, mint bármely szó. Nagyon egyszerű imádság ez.

Kezdjél el tehát úgy imádkozni, ahogy Jézus. Kérlek, kezdjél el azért imádkozni, hogy Jézus szíve lehessen benned. S el fogod kezdeni azt érezni, hogy Jézus mindenkit meg akar gyógyítani, még akkor is, ha ma „vasárnap van". És ahogy érzed, hogy ez a szeretet eltölt téged, megkérdezheted Jézust: „Uram, hova akarod, hogy helyezzem a kezemet?"

Ha annak a személynek, akiért imádkozol, például valami problémája van a hátával vagy hátfájása van, akkor a hátára helyezheted a kezedet. Hogyha például fejfájása van, akkor a fejére helyezheted a kezedet. Hogyha nem igazából tudod, hogy miért kell imádkoznod, hol a fájdalom, akkor az illetőnek a fejére helyezheted a kezedet és ilyen módon kérheted Jézus gyógyítását.

Az a fontos, hogy Jézus segítségével csináld. Jézus szeretetével eltelve. Jézus szeretetével cselekedjünk.

Hagyjuk azt, hogy Jézus szeretete eltöltse a szívünket. A szívünkből átáramoljon a kezünkbe és a kezünkből be tudja tölteni azt a másik embert. Minden egyes alkalommal, amikor belélegzel, kérlek, lélegezd be Jézus szeretetét, mert ez a szeretet fogja meggyógyítani a másik embert.

Könnyű befogadni az imát. Az egyetlen, amit tenned kell, az az, hogy megnyílsz Jézus szeretete előtt és belélegzed ezt a szeretetet. Belélegzed és elkezdesz élni. És minden egyes lélegzettel, amelyet veszel, kéred, hogy Jézus töltse be azt a helyet az életedben, ahol a leginkább gyógyulásra van szükséged a testedben. Amikor pedig kilélegzel, lélegezd ki a benned lévő fájdalmat, mindazt a területet, mindazt a fájdalmat, ami benned van, lélegezd ki Jézus kezébe.

Nagyon egyszerű tehát az imádság. Végezzük azt csöndben. Az egyik Jézus szeretetét adja át, a másik befogadja ezt a szeretetet.

Kezdjük tehát el az imát.

Kérlek, csukd be a szemed. Érezd, hogy Jézus szeretete betölt téged. Kérlek, engedd, hogy ez a szeretet betöltsön téged, az a szeretet, amely meg akarja gyógyítani a beteget... noha ma vasárnap van.

Kérlek, engedd ezt a szeretetet, hogy betöltsön annyira mélyen, amennyire mély Jézus szeretete.

És amikor érzed ezt a szeretetet, akkor a kezedet tedd oda, ahova Jézus tenné.

»» Jézus, most kérjük, hogy töltsd el azt a személyt, akiért imádkozunk. Kérjük, hogy a kezünk a Te kezed lehessen; kérjük, hogy a szívünk a Te szíveddé váljon. Látjuk azt, hogy a Te fényed átáramlik ebbe az emberbe. Látjuk, ahogy a Te fényed, a Te szereteted megújítja ennek a másik embernek a sejtjeit. Látjuk, hogy a Te fényed elűzi azt a problémát, amiben a másik szenved. Köszönjük azt az erőt, ami belép a másik ember testébe, életébe. Továbbra is folytatjuk csendben az imát, hagyjuk, hogy gyógyító szereteted eljusson oda, ahol valóban gyógyulásra van szükség. Ámen. ««

A következő három percben tehát hagyjuk, hogy Jézusnak ez a gyógyító szeretete gyógyítsa a mellettünk állót. Minden egyes lélegzetvétellel engedjük, hogy még mélyebben betöltsön Jézusnak a szeretete. Csendben imádkozzunk. Engedjétek, hogy Jézus szeretete betöltse

a másik embert. Engedjétek, hogy minden egyes lélegzetvétellel a szeretet mélyebbre és mélyebbre hatoljon.

»» Köszönöm, Uram, hogy ilyen csodálatos módon gyógyítottál bennünket, és új életet adsz ismét. Köszönjük, Uram, hogy egyre mélyebb sóvárgással várunk Rád. Köszönjük ezt az erőt, amelyet most testünkben érzünk. Köszönjük, hogy eltűnt a testünkből a fájdalom. Köszönjük a békét, amely betölti a szívünket. Köszönjük, hogy meggyógyítottad emberi kapcsolatainkat. Köszönjük mindazokat a gyógyulásokat, amelyeket láthatunk, és azokat is, amelyek nagyon mélyen történtek és még nem láthatóak. Köszönjük mindazt, amit tettél, amit most cselekszel és amit a jövőben tenni fogsz. Te olyan Isten vagy, aki végtelenül szeretsz és aki azért gyógyítasz, mert ilyen nagyon szeretsz bennünket. Dicsőség az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek, miképpen kezdetben, most és mindörökké. Ámen. ««

Most arra kérlek benneteket, hogy mondjátok el egymásnak, hogyan éltétek át ezt az imát. Lehet, hogy nagyobb béke van a szívetekben. Lehet, hogy kevesebb fájdalmat éreztek most ott, ahol azelőtt nagyobb volt a fájdalom. Talán van olyan testrészed, amelyet most jobban tudsz mozgatni, mint mielőtt idejöttél. De kérlek, mindenképpen mondd el annak a személynek, aki imádkozott érted, mi történt veled, illetve benned az ima alatt.

Akkor álljunk most ismét készen az imára.

Azért kértelek, hogy osszátok meg egymással azt, ami történt bennetek, hogy tudjátok, hogyan kell ilyen módon imádkozni most ismét. Arra kérjük most Jézust, hogy tegyen még többet abból, amit az előbb már megtett. Ha az az illető, akiért imádkoztál, kevesebb fájdalmat érez, akkor most azért folytatjuk az imát, hogy a fájdalom teljesen megszűnjön. Ha az a személy, akiért imádkoztál, azt mondta neked, hogy békét érzett, mialatt te imádkoztál, akkor folytassuk az imát azért, hogy ez a **béke teljesen betöltse őt.** Jézus még jobban el akarja mélyíteni azt, amit eddig tett. Most egyidejűleg fogunk egymásért imádkozni. Fogd meg a kezét annak, akiért imádkoztál, és imádkozzunk együtt.

»» Jézus, megköszönjük Neked mindazokat a módokat, ahogyan megérintettél és meggyógyítottál bennünket. Köszönjük az erőt, amely átjárta testünket. Köszönjük, hogy a testünkből kezd eltűnni a fájdalom. Köszönjük, hogy rendbe hozod mindazokat a zavarokat, amik bennünk vannak. Köszönjük, hogy gyógyítod az ízületeinket. Köszönjük, hogy gyógyítod a szívünket, gyógyítod a vérkeringésünket. Köszönjük, hogy rákbetegségek tűntek el most. Köszönjük, hogy az egész emésztőrendszeri zavarainkat is Te gyógyítod és gyógyíthatod. Köszönjük, hogy a légzési zavarokat is Te gyógyítod. Köszönjük, hogy az allergiánkat meg tudod gyógyítani. Köszönjük, hogy meg tudod érinteni az idegrendszerünket, és újra működőképessé tudod tenni azt. Köszönjük, hogy a Te fényed, a Te gyógyító erőd megérint mindent a testünkben, betölt a Te gyógyításoddal, amire szükségünk van. És belélegezzük, átadjuk a Te szeretetedet annak az embernek, akinek annyira szüksége van rá és itt áll mellettünk. Minden egyes lélegzettel engedjük, hogy ez a gyógyítási folyam, ez a szeretetfolyam, ami Belőled árad, megérintse ezt az embert és minden szükségletét kielégítse. És a következő három perces csöndben Neked adjuk a szívünket. Hogy a Te szíveddé váljon és meg tudja gyógyítani azt, akit annyira szeretsz.

Atya, köszönjük Neked, hogy megtöltöttél minket gyógyító szeretetteddel. Köszönjük az erőt, ami betölti a testünket. Köszönjük a békét, amit a szívünkbe adtál. Köszönjük, hogy Jézus szíve most még inkább bennünk tud élni. És újra megköszönjük mindazt, amit cselekedtél, amit most teszel, és amit cselekedni fogsz a jövőben is. Mert Te vagy az Isten, aki meggyógyítasz bennünket, csak azért, hogy még inkább tudjunk szeretni. Dicsőség az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek, miképpen kezdetben, most és mindörökké. Ámen. ««

Most ismét vizsgáljuk meg azt, hogy milyen gyógyulás, milyen változás történt bennünk az imádság hatására. Lehet, hogy nagyobb békét érzel. Lehet, hogy kevésbé fáj a kezed, noha korábban fájt. Lehet, hogy most jobban tudod hajlítani a hátadat az imádság után. Vizsgáld meg tehát mindezt és meséld el a melletted ülőnek, hogy mi történt az ő imádsága nyomán tebenned. Sok boldog embert látok! Szeretném tudni, hogy mi az oka. Azt szeretném megkérdezni először, hogy az ima kapcsán most hányan érzik magukat Jézushoz jobban hasonlónak, mint amikor elkezdtük az imádságot? Kérlek emeljétek fel a kezeteket.

Minden gyógyulásnak ez az alapja és ez a legfontosabb.

A legfontosabb dolog, hogy amikor Jézus szívével a betegekért imádkozunk, Jézus szíve növekszik bennünk is.

Minél többször imádkozom a betegekért, annál jobban átérzem az Atya és Jézus szeretetét a betegek iránt.

Könnyebb befogadnom Jézusnak ezt a szeretetét, miután imádkoztam.

Mondták nekem, hogy Magyarországon sokan szenvednek depresszióban. Nagyon egyszerűen lehet gyógyítani a depressziót így, ahogyan most imádkoztatok. Hogyha meg tudjuk majd ismételni ilyen módon ezeket az imádságokat, újra és újra át fogjuk élni ezt a békét. Közületek hányan érzik magukat közelebb ahhoz az emberhez, akiért imádkoztak, mint az ima előtt?

Nézd meg, hogy a melletted ülőnek is fent van-e a keze? Hogyha nem, akkor baj van... Ez is egy nagyon fontos gyógyulás. A legegyszerűbb módja a közösség teremtésének pontosan ez, hogy imádkozunk egymásért.

Olyan csodálatos közösséggé tudna válni a plébániánk, hogyha minden vasárnap ilyen módon tudnánk egymásért imádkozni. Erősebbek lennének a családok, hogyha egymásért így tudnának imádkozni.

Mindig közelebb érezzük magunkat egymáshoz, ha Jézus szívével imádkozunk. Egy kicsit jobban tudunk ezáltal úgy szeretni, ahogy Jézus szeret.

Egy kicsit nehezebb a következő kérdés: a fizikai gyógyulást általában csak akkor tudjuk felismerni, ha ellátogatunk egy orvoshoz. Nem tudod, hogy a szíved meggyógyult-e addig, amíg orvos nem vizsgálja meg. Ugyanez áll minden más problémára is, vagy a legtöbb problémára, rákra, diabéteszre vagy bármi másra. Tehát használd továbbra is a gyógyszeredet, menj el az orvoshoz és kérdezd meg, hogy meggyógyultál-e, szedd-e továbbra is a gyógyszert, vagy nem szükséges már.

Isten fel akarja használni az orvosokat és a gyógyszereket is a gyógyításban. De vannak olyan dolgok is, amelyekről megállapíthatjuk mi magunk is, hogy megváltoztak-e vagy nem.

Közületek sokan jeleztek vissza az előadások után, vagy az előadások alatt is, hogy jobban látnak, jobban hallanak, mint korábban. Hányan vannak közöttetek olyanok, akikért imádkoztak és úgy érzik, hogy valami megváltozott az életükben? Vannak-e ilyenek? Tehát kérem azokat, akikért imádkoztak és úgy érzik, hogy amiért imádkoztak, az megváltozott? Emeljék fel a kezüket! Körülbelül a jelenlévőknek az egyötöde. Hozzájuk irányítanám a kérdésemet. Közületek hányan éltek át az egészségükben változást, javulást? Tehát jobban látnak, vagy kevésbé fáj a hátuk vagy a kezük, jobban tudnak lélegezni, vagy más hasonló. Kérlek, emeljétek fel a kezeteket, ha bármiféle javulást éreztek az egészségi állapototokban. Kérem, hogy akik emelik a kezüket, álljanak fel. Kérlek, hogy álljatok fel, hogy meg tudjuk köszönni Istennek azt, amit tett. Köszönjük meg Istennek.

Kérlek üljetek le. Az is növeli az Úr dicsőségét és segít abban, hogy hálát adjunk Istennek, hogyha azok, akik gyógyulást éltek át, megosztják velünk a gyógyulás történetét. Lehet nagyon egyszerűen is, hogy például: „korábban fájt a hátam és most nem fáj. Köszönöm Istennek." Ez csak azt a célt szolgálja, hogy veletek együtt hálát tudjunk adni Istennek azért, amit tett. Tehát jöjjetek ki, hogy hálát tudjunk adni Istennek.

TANÚSÁGTÉTELEK

- *„Sokízületi gyulladás, forgófájdalom, csípőfájdalom. Kórházból jöttem most ki. Csak a fejemet érzem, a többit nem. Olyan, mintha repülnék! Olyan szomorú voltam, de most vidámnak érzem magam."*
- *„Évek óta problémám van az orrommal. Évek óta nem tudtam jól levegőt venni és most teljesen jól tudok! Reumám is van. Mikor idejöttem, fájt a vállam, de most nem fáj! Olyan béke költözött belém!"*
- *„...és olyan forróság jött rám, olyan jó érzés! Egészen jól tudom mozgatni, meg volt merevedve a térdem. Kimondottan jól érzem magam! Valami csoda történt!"*
- *„Erős isiászom volt. Most sokkal jobb, jobban tudok járni, mint mielőtt eljöttem."*
- *„Kilenc éve szenvedek egy olyan betegségben, amely izommerevséggel, a láb és a kéz merev, görcsös állapotával jár. Így jöttem ide is, és most az ima alatt a görcsös állapot megszűnt, a görcsök oldódtak és lelki béke töltött el. Köszönöm Neked, Jézusom! Dicsőség az Úrnak!"*
- *„Lelki szabadságot érzek, békét és még inkább átadtam az életemet Jézusnak!"*
- *„Én olyan voltam, mint a meteorológia, két-három nappal hamarább megmondtam a meleghullámot. Fájt itt a fejem hátul. Imádkozás után megszűnt. Dicsőség az Úrnak!"*
- Kisfiú: *„Én nehezen tudtam lélegezni, de most sokkal jobban lélegzem. És én ezt az Úrnak köszönöm!"*
- *„Belső testi és lelki szorongásom volt. Most olyan érzés, mintha az ember egy habfürdőből jött volna ki. Sokkal kiegyensúlyozottabbnak érzem magam. Köszönöm Neked, Jézusom!"*
- *„Január elsején megsérült az egyik bokám és most is fájt eléggé. Az ima alatt éreztem, hogy egy kicsi melegség van a bokámon, és nem fáj már. Istenem, köszönöm!"*

Bármi, ami most történt közöttetek, azért történt, mert imádkoztatok egymásért.

Továbbra is imádkozzatok egymásért, akkor még több minden fog veletek történni.

Különlegesen kérlek titeket, hogy amikor az áldoztatás lesz, annak az asszonynak a hitével imádkozzatok, aki megérintette Jézus ruháját és ettől meggyógyult.

Ez csak a kezdete annak a gyógyítási folyamatnak, amit Jézus az áldoztatás során szeretne nekünk adni.

Matt Linn S.J.

EGY ÁLDOZAT TÖRTÉNETE

VALLOMÁS

Kilenc évvel ezelőtt egy klinikán megengedtem egy orvosnak, hogy kivágja a méhemből a magzatot, akivel terhes voltam. Azon a napon részt vettem egy ártatlan emberi lény, saját gyermekem meggyilkolásában. Ez a gyermek csak egyike volt az abortusz áldozatainak. Abban a reményben mondom el történetemet, hogy más asszonyok nem fogják elkövetni azt a szörnyű bűnt, amit én elkövettem.

Szeretném elmondani azt is, hogy Isten megbocsát azoknak az asszonyoknak, akik hozzám hasonlóan cselekedtek, és elveszi bűnüket.

Férjem, Jim, 1974 januárjában könyöksérülése miatt munkanélkülivé vált. Próbált más munkát találni, de sikertelenül. Így utolsó lehetőségként közsegélyért folyamodtunk. Második gyermekünket vártam, amikor mindez történt. Májusban született és születése után „szociális ügyintézőnk" elkezdett rábeszélni arra, hogy legalább egy időre most ne vállaljunk több gyereket. A helyi klinikán megvizsgáltak, s mivel bakteriális infekció miatt alkalmatlannak találtak arra, hogy nálam valósítsanak meg egy bizonyos védekezési módot, férjem lett a célpont. Sterilizálást javasoltak, munkaadónk egyetértett. Mi nem akartuk, de mivel azt mondták, ötven százalék az esélye annak, hogy a sterilizálás később visszafordítható, és mivel Jimre nyomást gyakoroltak, belementünk.

Jim sterilizálása után újra bementem a klinikára, hogy kigyógyítsanak a bakteriális fertőzésből. A vizsgálati tesztek között terhességi teszt is volt. Az irodában vártam az eredményeket és reméltem, hogy terhes vagyok, mert Jim sterilizálásával ez az utolsó esélyünk arra, hogy gyermekünk lehessen. A laboreredmény pozitív volt. Boldog voltam, de lelkesedésem rögtön alábbhagyott, amikor férjem a falnak támaszkodva furcsán nézett rám. A nővér, aki visszajött a laboreredményekkel, ekkor azt mondta, hogy túl korai a következő terhesség: *„Vagy ön, vagy a gyermek, vagy mindketten meghalnak."*

Ez megijesztett. Munkanélküli férjem mit kezdene halálom esetén két vagy három gyermekkel? Amikor szociális ügyintézőnk is megtudta a dolgot, abortuszt követelt. Közölte, hogy a biztosító fizeti az abortuszt, és hogy később még lehetnek gyermekeink. Ettől kezdve mindenki arra igyekezett rábeszélni, hogy menjek bele az abortuszba. Az egyetlen kivétel sógornőm volt, aki maga éppen hogy túlélt egy félresikerült abortuszt. Végül is a rám nehezedő nyomás következtében az abortusz mellett döntöttem. 1975 augusztus 18-án került sor az abortuszra. Az orvos részletesen elmagyarázott mindent, műtét alatt is beszélt, s orvosi terminusokkal megnevezte a magzatnak azon részeit, amiket éppen kiszakított a méhemből.

Az abortusz után Jim és én hazudtunk egymásnak. Megpróbáltunk elmenekülni a bűntudat elől. Soha nem beszéltünk róla; mindketten felejteni akartunk, de nem ment. Elhanyagoltam gyermekeimet, férjemet, otthonomat és a saját testemet. Úgy tűnt, mintha a gyerekek furcsán néznének rám és gyűlölnének, amiért megöltem testvérüket. Hallucináltam is: „Gyilkos vagy, lemészároltad a saját gyerekedet" – mondták a hangok. Ekkor Jimmel együtt a kábítószerhez menekültünk.

De három év után megértettük, hogy elrontottuk az életünket és segítségre van szükségünk. A keresztény hithez fordultunk. De csak további három év kínlódás után mentünk el végül egy templomba, ahol Jézus Krisztus evangéliumát olvasták fel éppen. Az emberek valóban törődtek velünk, szerető figyelemmel vettek körül minket és imádkoztak értünk.

De még mindig nem voltam rendben. Kértem Istent, adjon másik gyereket az elveszett helyett. Hét évvel az abortuszom után visszamentem az orvoshoz, hogy megkérdezzem, lehet-e gyerekem. A vizsgálatok azt mutatták ki, hogy abnormális sejtek vannak a méhnyakamon, amelyek gyakran rákosan elfajulnak. A vizsgálatokat újabbak követték, s végül 26 évesen hisztériás lettem, s gyerekem sem lehetett többé. Egy hónappal később tájékoztatót kaptam az egyik helyi szervezettől. Amikor egy elvetett magzat képéhez lapoztam, megint összetörtem. Sírtam és öklömet rázva kiáltottam Istenhez: *„Miért nem adsz még egy lehetőséget?"* Amikor megnyugodtam, megkérdeztem magamtól, miért is vagyok ennyire kétségbe esve. Tudtam, hogy Isten megbocsátott, s én voltam az, aki nem bocsátottam meg magamnak. S ekkor megtettem. Elhatároztam: kilépek önsajnálatomból és Isten felé fordulok. Teljesen akkor gyógyultam meg, amikor csatlakoztam egy olyan szervezethez, amely abortuszon átesett anyákkal foglalkozik, akik jóval többet szenvedtek, mint én, és megtapasztalták Isten gyógyító erejét. A mai napig gyászolom gyermekemet. Jim is szenved, ha arra gondol, minek tett ki bennünket. Ezek normális reakciók. Ma keresztény asszony vagyok, akit Isten akkor támasztott fel, amikor erre már semmi és senki nem volt képes. Eszközként használ arra, hogy asszonyokat szabadítsak ki az abortusz fogságából, és az abortuszra igent mondó társadalom hazugságaiból.

Lorijo Nerac

A HATÉKONY EVANGELIZÁCIÓ KULCSA

BESZÁMOLÓ

MIT TANULTUNK A PÁL-KURZUSON?

— AZ „ÉBREDJ, AKI ALSZOL...” FOLYTATÁSA —

Amint már előző számunkból megtudhatták kedves olvasóink, az olasz Keresztelő János közösség tagjai tíznapos evangelizációs tanfolyamot tartottak ez év márciusában az épülő ménfőcsanaki missziós központban. Beszámolónk második részében a Pál-kurzus tananyagának „szívét”, az apostoli igehirdetés – görög szóval: kérügma – pontjait ismertetjük.

Bizonyára már Te is voltál olyan helyzetben, amikor nagy lelkesedéssel próbáltál tanúságot tenni hitedről, de szavaid mégsem érintették meg beszélgető társadat. A kudarc egyik lehetséges magyarázata, hogy tulajdonképpen nem voltál tisztában azzal, mik is a legfontosabb igazságok, amelyeket hirdetned kell. Vajon mi is a kereszténység üzenetének lényege a huszadik század végén? A válasz egyszerű: ugyanaz, ami az apostolok igehirdetésének lényegét képezte. Ez az üzenet győztesen járta be az akkor ismert világot, s ma is megtérésre vezet sokakat, akik eredeti formájában hallhatják.

Az emberiség alapvető problémája manapság is az Istentől való elidegenedettség, mint az apostolok idejében.

És Isten válasza, üzenete is változatlan, melyet az Újszövetségből, az apostoli igehirdetés (kérügma) tanulmányozásával ismerhetünk meg.

A Pál-kurzus előadásai lépésről lépésre vezettek be minket Isten csodálatosan egyszerű, ám éppen egyszerűségében gazdag és erőteljes üzenetébe. S ez az üzenet valóban csodálatos: kinyilvánítja Isten végtelen irgalmát az emberiség felé. Bárki pillanatok alatt megértheti, ha meghallgatja. Elevenségéről és valóságos erejéről pedig a hívőre kiáradó Szentlélek gondoskodik.

No de lássuk pontról pontra, milyen üzenettel kell odafordulnunk nem hívő vagy gyenge hitű embertársaink felé:

1. Isten ma szeret Téged

Isten örök szeretettel fordul teremtményei felé (lásd Iz 43,1; Iz 54,10; Zsolt 103,13 stb.).

Ez a szeretet konkrétan megtapasztalható, személyes, gyógyító és gondoskodó. Felmerülhet Benned a kérdés, hogy eddig miért nem találkoztál ezzel a szeretettel...

2. Mert bűnös vagy és szükséged van a megváltásra

Isten és Te közötted a bűn alkot falat. A bűn „árnyékolja be” Isten feléd áramló szeretetét. Minden ember bűnös. A bűn lényege és gyökere: az Isten iránti bizalmatlanság (Róm 3,10b-12). Mit hát a megoldás?...

3. Jézus Krisztus már megváltott Téged a bűneidtől

Jézus felvitte a keresztre bűneinket és fájdalmainkat, „bűnné lett értünk”, halálával a mi bűneink is meghaltak. Eltörölte a bűneink miatti büntetést, és lehetővé tette, hogy Isten gyermekeként élj (1Pt 1,18-21; Jn 14,6). De hogyan veheted birtokba ezt az ajándékot?...

4. Higgy Jézus Krisztusban, mint életed Urában és Megváltódban

„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta érte, hogy aki benne hisz, az el ne vesszen, hanem örökké éljen” (Jn 3,16).

Egyedül a Jézusba vetett hit vezet örök életre, csak ezáltal lehetünk Isten gyermekeivé: *„Nincs üdvösség senki másban. Mert nem adatott más név az ég alatt az embereknek, amelyben üdvözülhetnénk”* (ApCsel 4,12).

Az üdvösség útja számodra az, ha megvallod Jézusba, az Úrba és Megváltóba vetett hitedet, és behívod Őt a szívedbe, átadva Neki az uralmat önmagad fölött.

S hogy ez hogyan valósul meg?

5. Kérd és fogadd be a Szentlélek ajándékát

A Szentlélek mindenkire kiárad, aki hisz Jézusban és kéri az Atyától. A Szentlélek által lakik bennünk Jézus (Jn 14,23). Benne árad ki ránk az Isten vigasztaló szeretete (Róm 5,5), mely örömöt és békességet ad (Gal 5,22), megszentel, meggyógyít és Isten gyermekévé tesz (Róm 8,14-16).

Jézus Krisztus elfogadása, a mellette való döntés életed legfontosabb lépése.

De az is nagyon fontos, hogy kitarts Jézus mellett és növekedj Benne. Ez azonban csak úgy valósulhat meg, ha engedsz a meghívásnak:

6. Jöjj és légy tagja a keresztény közösségnek

A Szentlélek nemcsak egyenként érint meg, hanem közösséget is alkot, hogy Krisztustól kapott új életünkben felnövekedjünk, és megtaláljuk helyünket és szolgálatunkat az egyházban (Ef 4,4.11-12).

Így szól tehát röviden a keresztény üzenet, az apostoli kérügma, amely a hatékony evangelizáció alapja.

Hogy miként használjuk és hogyan tegyünk tanúságot, erről a következő számban adunk hasznos tanácsokat – még mindig a Pál-kurzuson szerzett tapasztalok alapján.

Kunszabó Zoltán

— KÖVETKEZŐ SZÁMUNKBAN FOLYTATJUK. —

CSAK EGY ÁLOM VOLT CSUPÁN?

GONDOLATOK

Különös álmom volt az éjjel.

Egy kopár, sziklás vidéken jártam, ahol néhány apró hétvégi faház és egy romos épület állt. Az egyik kertben alig csordogáló víz alatt egy idős néni mosakodott. Nagy lelkesedéssel elkezdtem magyarázni neki, hogy megnyertem a lottón a főnyereményt... a sziklás területre egy hűs vizű medencét fogok építeni... a romos épületet modern szállodának fogom kitataroztatni... és ez a kopár völgy meg fog telni élettel. A néni először hitetlenül csóválta a fejét, azután lelkesedésem kezdett ráragadni... és ekkor felébredtem.

Rögtön tudtam, hogy az álomban gyakran az jelenik meg – még ha szimbolikusan vagy eltúlozva is –, ami napközben foglalkoztat bennünket. Vasárnap pedig arról beszéltünk imacsoportunkban, mi lehet az oka annak, hogy bár már nem tiltják állami szinten a vallást, bár többen járnak templomba, mint tíz vagy húsz évvel ezelőtt, mégis még mindig sokkal többen vannak a templom falain kívül, mint belül.

Felvillant bennem, hogy megtérésem óta – ezalatt a másfél év alatt – milyen sok embernek beszéltem Istenről úgy, hogy csak a végén, szinte csattanóként mondtam ki Isten szent nevét. Milyen érdeklődve, figyelmesen hallgatták. Minden beszélgetésem – legyen az közértes eladóval, parkolóőrrel, postás kisasszonnyal, vámtisztviselővel, régi kollégával – azzal kezdődött, hogy sóváran, kíváncsian megkérdezték: *„Mitől vagy olyan boldog?" „A lottón nyertél vagy Amerikából örököltél, vagy mi történt veled?"*

Erre elmeséltem, milyen boldogtalan és szerencsétlen voltam azelőtt, és hogyan kezdtem botorkálva, tapogatózva, sok-sok zsákutcába betévedve keresni a boldogságot és hogyan találtam meg végül az önfeláldozó, mindent elfogadó, mindent eltűrő szeretetben. „Mellékesen" egy súlyos, gyógyíthatatlan betegségből is kigyógyultam.

Ez a boldogság pedig nem olyan, mint egy elpattanó szappanbuborék, hanem tartós, állapotszerű, majdnem az örök boldogság, aminél nagyobb kincset földi ember nem találhat.

És ilyenkor, amikor a gondolatmeneten végigvezetve láttam, hogy hallgatóm mindent elfogadott, ekkor mondtam el, hogy ez a kincs... I-vel kezdődik és öt betű. És ha ekkor sem esett le neki a tantusz, akkor nagyon

halkan, áhítattal mondtam ki, hogy ez az Isten. Ezzel a módszerrel még az olyan embernél is „sikerem" volt, aki előző nap mutatott ajtót a jehovista hittérítőnek.

Vízióként jelent meg előttem, hogy szinte kidőlnének a templom oldalai, protekcióval lehetne csak szentmisén részt venni, ha mindenki tudná, hogy milyen boldogság az, ha az Úr Jézus betölti az ember szívét. És rájöttem a dolog nyitjára. A közvéleményben, és sajnos részben bennünk is – egészen leegyszerűsítve – az az előítélet él, hogy:

MA SZENVEDÉS = HOLNAP BOLDOGSÁG.

Tehát a földi élet siralomvölgy, de majd jön a mennyország.

Ezért nehéz ezt befogadni, ezért vágott vissza feleségem megtérésem után minden alkalommal, amikor a túlvilágról, a mennyországról beszéltem neki, hogy most, most, én **most akarok boldog lenni.**

A ma embere úgy gondolkodik, hogy jobb ma egy veréb, mint holnap egy túzok, ezért nyerhető meg nehezen a MA SZENVEDÉS = HOLNAP BOLDOGSÁG gondolatának.

De ha megmutatjuk,
ha látszik rajtunk,
sugárzik belőlünk,
érződik körünkben, hogy
mi szeretjük az Urat, Istenünket
teljes erőnkből, teljes szívünkből és teljes elménkből,
szeretjük felebarátainkat, mint önmagunkat,
mindent *megteszünk, amit szeretnénk,*
hogy velünk megtegyenek,
semmit sem *teszünk, amit nem szeretnénk, hogy velünk megtegyenek,*
ha nekünk **nem** *az a fontos, hogy*
minket *szeressenek,*
hogy **minket** *értsenek meg,*
minket *fogadjanak el,*
hogy **nekünk** *adjanak,*
hanem *az, hogy* **mi szeressünk,**
mi értsünk meg *mindenkit,*
hogy **mi fogadjunk el** *mindenkit,*
hogy **mi adhassunk** *minél többet másnak*
és ettől mi **boldogok** *vagyunk,*
akkor kevés ember akad majd a földön,
aki nem akarja ezt követni.

Hiszen végső fokon, akár bevallja valaki, akár nem, minden ember a boldogságra törekszik. Csak sokan tévútra menve, az anyag, a birtoklás, az önzés zsákutcájában keresik a boldogságot, amely csak csalóka, pillanatnyi vak fényekkel kápráztatja el őket.

Tehát a mi modellünknek a következőképpen kellene kinéznie:

MA KRISZTUSI SZERETET = MA BOLDOGSÁG + MA KÖNNYEBB, KISEBB SZENVEDÉS + HOLNAP OLYAN BOLDOGSÁG, AMIT EMBER ELKÉPZELNI SEM KÉPES.

Az első századokban azért tértek meg oly sokan a pogányok közül a római birodalomban, mert látták, hogy a keresztények boldogok, mert szeretnek mindenkit, mert Isten betölti őket. Néró is csak a haját tudta tépni, amikor első vértanúink boldogan, dalolva mentek az oroszlánok felé.

Még egy félreértést sugall az első modell: a vagy-vagy félreértését. Vagy MA SZENVEDÉS = HOLNAP BOLDOGSÁG, vagy MA BOLDOGSÁG = HOLNAP SZENVEDÉS.

Itt szokott a boldogság a földi öröm téves értelmezéséhez kapcsolódni.

Ez azért félreértés, mert a boldogság és a szenvedés megférnek egymás mellett, sőt a boldogság a szenvedés elviselésének **egyetlen** útja. Mivel ezt soha nem ismerik, ezért is világelső az öngyilkosság és a válások területén Magyarország. Ne szégyelljünk boldogok lenni!

A Hegyi beszéd is a boldogságról szól. Jézus is örömhírt hozott, hogy boldogok legyünk! Nekünk olyan dolgok léte vagy nem léte, melyet rozsda marhat, szú megrághat, vagy tolvajok elvihetnek, nem okozhat szenvedést, mert mi a Mennyei Atya gyermekei vagyunk.

Azért vagyunk boldogok, mert szeretünk és csak azért szenvedünk, mert látjuk, hogy milyen boldogtalanok, akiket szeretünk.

És bármennyire is szeretnénk, hogy ők is boldogok legyenek, nem tukmáljuk, nem kényszerítjük rájuk a boldogságot, mert akkor már kiesik a szeretet a szívünkből. Csak mutatjuk, sugározzuk, éljük Isten és felebarátaink szeretetét, az ebből fakadó csodálatos boldogságot, és ha valaki kérdez, de csak akkor, beszélünk róla egy keveset. Aztán, ha megint kérdez, megint egy keveset, hiszen az újszülött is apró adagokban kap pépes ételt, s ha már megerősödött, akkor kap szilárdabb táplálékot.

Isten azért mérhetetlenül boldog, mert mérhetetlenül szeret minket, még ha gyarlók, bűnösök, gonoszok is vagyunk, és azért szenved mérhetetlenül, mert látja, hogy teremtményei milyen boldogtalanok. Legyünk minél többen minél boldogabbak testvéreim, tegyük boldogabbá az Urat!

A.T.

A KATOLIKUS KARIZMATIKUS MEGÚJULÁS HÍREI

NEMZETKÖZI HÍREK

ZÖLD-FOKI-SZIGETEK

Az Emmanuel Közösségnek (Portugália) a Zöld-foki-szigeteken végzett evangelizációs tevékenysége nyomán megalakultak a karizmatikus megújulás első sejtjei Nyugat-Afrika portugál nyelvű félszigetén. Az első imacsoport 1992-ben Mindeloban született meg. A csoport, amely három-négy emberrel kezdte munkáját egy „Élet a Lélekben" szemináriumon után, nagyobbra nőtt és megindultak a próbálkozások St. Nicolau és Santiago szigeteken is. A karizmatikus megújulás első országos konferenciáját 1995 novemberében tartották. Ezen hat szigetről jelentek meg résztvevők, valamint St. Antao e Salról is. A konferencia témája: **„Ha ismernéd Isten ajándékát"** volt, amelyet az Emmanuel Közösség Portugáliából érkezett tagjai fejtettek ki.

A mindeloi csoportban hetenként hatvan ember jön össze és már más csoportok megalakulása is elkezdődött, amelyek mindegyike körülbelül negyven tagból áll, közöttük papokkal, valamint szerzetes testvérekkel és nővérekkel. A püspök meghívta az imacsoportok vezetőit egy találkozóra.

A francia Emmanuel Közösség portugál ága e növekedést követően misszionáriusokat küld és meghívja a helyi vezetőket (papokat és laikusokat) Európában folytatandó képzési programokra. A közösségnek egy helyi ágát is létrehozták.

LIBÉRIA

A Katolikus Karizmatikus Megújulás Libériában is fennmaradt az ottani háború ellenére. Az összeütközések alatt csoportok alakultak a lázadók által tartott területek belsejében is. Az első, háború utáni „Élet a Lélekben" szemináriumnak több mint ötven résztvevője volt. Moravia városának jelenleg öt imacsoportja van és hetenként kétszer van programja a Katolikus Közösség Rádiójában.

BENIN

Benin kilenc püspökségében 1976 óta hetvenkét imacsoport alakult. Ezekben 20.000 ember gyűlik össze, akik közül 18.000 rendszeres résztvevő. E csoportok főleg plébániákon, vagy plébániákhoz kapcsolódó bázisokon találkoznak, mindegyik imacsoportnak megvan a rendszeres imaösszejövetele, kisebb megosztó csoportja; évente két vagy három alkalommal tartanak „Élet a Lélekben" szemináriumokat (amelyek gyakran az egész plébániára kiterjednek). Azokat a csoportokat, amelyek kifejezik képzés iránti igényüket, rendszeresen meglátogat egy csoport, amely ilyenkor több mint két hetet tölt az adott területen. A karizmatikus megújulás imacsoportjai különféle módokon teljesítenek szolgálatot a plébániákon: templom-karbantartás, katekézis, karitász, plébániai tanácsadás, zene, liturgia, stb.

Évente egy-három alkalommal evangelizáló kapcsolatfelvételekre is sor kerül, messzebb fekvő falvakban a plébánossal, vagy az adott területért felelős helyettesével. Ezután a helyi közösségek gondoskodnak a későbbiekről, a karizmatikus csoportokkal együttműködve. Az ugyanazon város csoportjai közötti barátság előmozdítása érdekében az egyes csoportok minden Pünkösdkor más-más csoporttal alkotnak „párt", vagyis együtt imádkoznak, együtt evangelizálnak, együtt végeznek lelkigyakorlatokat. Az évenkénti Mária-zarándoklatot Dassa-Zouméba nemcsak hogy országos eseménnyé fejlesztették a karizmatikus imacsoportok, hanem főleg kíváló alkalmat teremtettek az emberek evangelizálására.

KANADA

Isten látványos működése volt az ottawai Szűz Máriáról nevezett plébánia megújítása, ahol 1985 óta sok megtérés, számtalan gyógyulás és erőteljes laikus szolgálat alakult ki. A „Kereszt Lovagjai" – a papok és papnak készülők új közössége – ugyanezen plébániára épült. Múlt decemberben tagsága 16 papból és több mint 25 férfiból állt (ezek többsége huszonéves), akik papnak készülnek. Eucharisztikusak, nyitottak a Szentlélek valamennyi lelki adományára és elismerik Mária szerepének fontosságát. Az érsek (jelenleg Msgr. Gervais) nemrégiben négy további plébániát bízott a gondjaikra, ahol az Úr Lelke ugyancsak hatásos működésbe kezdett.

ARGENTÍNA

A legutóbbi 27 évben nagyon sok „Istennel töltött élet" elnevezésű karizmatikus lelkigyakorlat jött létre Argentínában, és áldásosan működik.

Minden egyes lelkigyakorlatos napot az üdvtörténet részeként élnek meg egy „bevezetés az elmélkedésbe" elnevezésű módszer segítségével. Minden egyes „Istennel töltött élet" lelkigyakorlat egy hétig tart és azon legfeljebb 50 ember vehet részt, kortól és állástól függetlenül. Ezt a „Communitas de Convivencia" közösség tartja, amelynek körülbelül 800 tagja van, és a Katolikus Karizmatikus Elkötelezett Közösségekhez tartozik.

LUXEMBURG

A karizmatikus megújulás azon fáradozik, hogy a kovász szerepét töltse be a luxemburgi egyházban. Körülbelül húsz imacsoport működik, amelyek mindegyike 10-30 tagból áll. Hetenként 300 ember gyűlik össze az Úr imádására és az Eucharisztia ünneplésére. Hónaponként egyszer sor kerül egy gyógyító szolgálatra, amelyre az országból, de Németországból, Belgiumból és Franciaországból is 500-600 ember jön össze.

Minden évben, Pünkösd szombatján és vasárnapján sor kerül az „Öröm ünnepére", amelyen több mint 1000 ember vesz részt. Rendszeresen szerveznek vezetőképző kurzusokat. Az evangelizálás konferenciákon, koncerteken, Biblia-kurzusokon történik, de vannak kapcsolatfelvételek az utcákon, piacokon, bárokban, a prostituáltak és kábítószeresek körében is. Vallásos témájú szórólapok terjesztése, a betegek meglátogatása, az emberek meghallgatása és nekik történő tanácsadás mind része a szükséget szenvedő fivéreknek és nővéreknek nyújtott lelki és anyagi szolgálatnak. Az a tény, hogy az embereknek mindennap rendelkezésére állnak, mindig meghozza a látható gyümölcsöt.

ÚJ-ZÉLAND

A korábbi Szt. Gerard kolostorban, amelyben 1989-ig a Redemptorista testvérek éltek, január 27-én hivatalosan újraindították a karizmatikus csoportok Szt. Gerard Missziós Központját. A Nemzetközi Katolikus Evangelizációs Program kapott itt helyet. 1997 elején beindítanak egy öt hónapos „evangelizációs iskolát", majd folyamatosan fejlesztik az olyan már meglévő programokat, mint a „fiatal katolikusok képzési programja", börtön-szolgálat, valamint dicsőítő szolgálat fiataloknak.

FÓKUSZBAN ÓCEÁNIA

Óceánia földrajzilag óriási kiterjedésű terület, amelyet Ausztrália, Pápua Új-Guinea, Új-Zéland és a déli Csendes-óceániai régió népei és szigetei öveznek.

Az 1993 októberében publikált statisztikák szerint az Óceániában élő 27 millió katolikus, az összlakosság 26,6%-át teszi ki; míg Ázsiában a 89 millió katolikus csupán 2,8%-a az összlakosságnak.

Pápua Új-Guinea az egyik olyan hely, ahol a Karizmatikus Megújulás kezd fokozatosan elterjedni. A 80-as években indult, de az ország földrajzi adottságai – sok szigetével és hegyeivel, a hatalmas, megközelíthetetlen és elérhetetlen területekkel –, valamint a töménytelen különböző nyelv (kb. 720) miatt a fejlődés igen lassú volt. A Katolikus Karizmatikus Megújulás azonban mostanra szilárd alapokkal rendelkezik az Egyházban, emberek ezrei járnak az imacsoportok összejöveteleire az ország 18 egyházmegyéjében.

A Katolikus Karizmatikus Megújulás Ausztráliában 1976-ban kezdődött. Mostanra több mint 500 plébániai imacsoport működik országszerte, a nem angol nyelvű csoportokkal együtt, pl: olasz, spanyol, horvát és filippínó nyelvűek. Mindegyik fővárosban elkötelezett közösségek vannak. Az Ausztrál Nemzeti Szolgálati Bizottság az összes állam és területi egység, valamint a Nemzeti Vallási Megújulás, Olasz Megújulás és az Elkötelezett Közösségek egy-egy képviselőjéből áll.

Ausztrália az utóbbi években több nagy konferenciát is szervezett, ahova meghívták a világ megújulásának szónokait. A legutóbbit Melbournben tartották 1995 februárjában, ahol Raniero Cantalamessa OFM és Emiliano Tardif MSC atya együtt beszélt és szolgált. Ausztrália minden tájáról és tizenegy más országból érkezett püspökök és papok vettek részt az egyhetes lelkigyakorlaton, amelyet a paság számára szerveztek. Ezt követően 600 fő – negyven szingapuri – vett részt a világiak számára rendezett egyhetes lelkigyakorlaton. Ezeket a lelkigyakorlatokat nyilvános gyűlések és egy szabadtéri szentmise követte, ahol tízezres tömeg hirdette, hogy Jézus Krisztus az Úr. Ezzel összefüggésben megtartották a régió első tanácskozását, amelyen 100 vezető vett részt Ausztráliából, Fijiről, Malajziából, Új Caledóniából, Pápua Új-Guineáról, Új-Zélandról és Szingapurból.

Mindannyian egyetértettek abban, hogy a tanácskozás kiváló lehetőséget biztosít a közös munkára és imádságra. Ennek során alakítják ki közös elképzeléseiket a régió karizmatikus megújulására vonatkozóan. A tanácskozás zárásakor nyilatkozatot tettek közzé, amelyben a vezetők megújították Krisztus iránti elköteleződésüket az Egyházban és annak fontosságát, hogy életet nyerjenek az Egyházból. A pápa egyik utóbbi, „A harmadik évezred" című körlevelének hatására megfogalmazták, hogy minden hívő osztozik Krisztus papságában; és az új kezdeményezések fontosságát a Szentlélek erejében. Különleges kérelemben szólítottak fel a papság iránti szeretetre, gondoskodásra és együttérző támogatásra, valamint általában arra, hogy figyeljünk egymásra és bátorítsuk egymást a keresztény életben.

Allan Panozza

MIT TEHET EGY ASSZONY AZ ÚRÉRT?

- **Befogadhatja az Urat** – mint Márta (Lk 10,38).
- **Lábaihoz ülhet** – mint Mária (Lk 10,39).
- **Szívében forgathatja az Úr szavait** – mint a Szűzanya tette (Lk 2,19).
- **Szólhat felőle** – mint Anna (Lk 2,36-38).
- **az Úr szolgálatára nevelheti gyermekét** – mint Anna tette (1Sám 1,2).
- **Szolgálhat és másokat Jézushoz vezethet** – mint Főbe tette (Róm 16,1-2).
- **Hívhatja az embereket Krisztushoz** – mint a szamáriai asszony (Jn 4,39).
- **Elbeszélheti az Úr feltámadását** – mint Mária tette (Lk 24,9-10).
- **Hirdetheti az Úr mennybemenetelét** – mint Mária Magdolna tette (Jn 20,17).
- **Házába fogadhatja az Úr szolgáit** – mint Lídia (ApCsel 16,14).
- **Pontosabban elmagyarázhatja Isten útját** – mint Priszcilla (ApCsel 18,26).
- **Kitartóan imádkozhat** – mint Mária, Márk anyja (ApCsel 12,12).
- **Bölcs lehet és békességet szerezhet** – mint Abigail (2Sám 25).

Szerkesztői üzenetek

¤ Ez év júliusában jelentetjük meg a **Mária-jelenések Litmanovában** című könyvecskét 100 Ft-os áron. A könyvben lévő üzenetek hűségesen tolmácsolják a Mária szívében lévő nagy szeretetet. Az üzenetek már sokak szívét megerősítették.

¤ Szeptember 21-én lesz az V. Országos Katolikus Karizmatikus Kongresszus a Budapest Sportcsarnokban. Sok rendezőre lenne szükségünk. Szeretettel várjuk azokat, akik erre a szolgálatra szívesen vállalkoznának. A jelentkezőket Péri Márton szervezi. Lehet levélben, a Bp. 1026 Tüske utca 10. szám alatt vagy a 393-07-73-as telefonszámon jelentkezni. Imával is segítsétek a találkozó sikerét.

¤ Nagy örömmel üdvözöljük az egyre jobban terjedő Szentlélek-szemináriumokat. Ugyanakkor felhívjuk a figyelmet a folytatás megszervezésére. Heti vagy havi (teljes) összejövetelekre gondolunk, szentmisével vagy imádságos, Szentírásra épülő tanítással. A szervezőket szeretnénk bátorítani, ne féljenek az emberek nyelvétől vagy a nehézségektől, mert Jézus segíteni fog, hiszen érte teszitek, amit tesztek.

Címlapfotó: Fehér Márta — Jeremiás 17,7-8:
„Áldott az az ember, aki az Úrban bízik, akinek az Úrban van a reménye.
Olyan lesz, mint a víz mellé ültetett fa...
Ha jön a hőség, nem kell félnie, lombja mindig zöldellni fog."

70.- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

Az Egyház tanításából.....2
Marie Dolores: Imádkozni Lélekben és Igazságban...3
Tibor: Hit által tisztítva.....6
Katona István: Az egység ajándéka.....7
Matt Linn S. J.: Imádkozzatok gyógyulásért!.....10
Lorijo Nerac: Egy áldozat története.....13
Kunszabó Z.: A hatékony evangelizáció kulcsa.....14
A.T.: Csak egy álom volt csupán?.....15
A Katolikus Karizmatikus Megújulás hírei.....17
Szerkesztői üzenetek.....19

Terjesszétek a MARANA THA c. újságot,
legyetek segítségére az evangelizációnak (vö Márk 16,15),
hogy egész Magyarország megújuljon a Szentlélekben!

– M A R A N A T H A –

A Szentlélekben való megújulás katolikus lapja
megjelenik kéthavonta
Megrendelhető a szerkesztőség címén:
Budapest, 1053 Ferenciek tere 9.
Telefax: 117-9026
Felelős kiadó: Katona István
Az Emmausz Katolikus Karizmatikus Közösség
Marana Tha 2000 Alapítványa
Műszaki szerkesztő: Fehérváryné Merényi Ágnes
Készült az GODI PRINT Kft. nyomdájában
Felelős vezető: Lakatos Imre
ISSN 0865–2805 B/EL/28/1992